

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 174

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 februarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
46.	— Lege pentru realizarea „Capabilității de sprijin de foc indirect”, aferentă programului de înzestrare „Sistem Lansator Multiplu de Rachete cu bătaie mare”.....	2–3
254.	— Decret privind promulgarea Legii pentru realizarea „Capabilității de sprijin de foc indirect”, aferentă programului de înzestrare „Sistem Lansator Multiplu de Rachete cu bătaie mare”	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 755 din 23 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	4–6
	Decizia nr. 756 din 23 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza întâi prin raportare la art. 34 alin. (2) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	6–9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
287.	— Ordin al ministrului afacerilor externe pentru publicarea Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU nr. 2399 (2018)	10–15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru realizarea „Capabilității de sprijin de foc indirect”, aferentă programului de înzestrare „Sistem Lansator Multiplu de Rachete cu bătaie mare”****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Art. 1. — Se aprobă realizarea „Capabilității de sprijin de foc indirect”, aferentă programului de înzestrare „Sistem Lansator Multiplu de Rachete cu bătaie mare”, prin:

a) atribuirea de către Guvernul României Guvernului Statelor Unite ale Americii a contractelor de stat de tip Letter of Offer and Acceptance — LOA specifice Programului Foreign Military Sales — FMS pentru achiziționarea a 3 sisteme cu câte 18 instalații de lansare fiecare, incluzând, dar fără a se limita la acestea, muniția, elemente de comandă control, senzori, suport logistic, mentenanță, echipamente criptografice și cu regim special, precum și a serviciului de instruire a personalului la toate nivelurile necesare;

b) asigurarea în bugetul Ministerului Apărării Naționale a fondurilor necesare realizării achizițiilor prevăzute la lit. a), precum și a celor necesare pentru implementarea în totalitate a obiectivelor aflate în responsabilitate națională.

Art. 2. — Pentru România constituie interes esențial de securitate realizarea capabilității de sprijin de foc indirect, prevăzută la art. 1 lit. a), întrucât asigură întărirea securității naționale și regionale și contribuie în mod semnificativ atât la consolidarea parteneriatului strategic cu Statele Unite ale Americii, cât și la îndeplinirea angajamentului asumat de România în cadrul NATO.

Art. 3. — (1) Ministerul Apărării Naționale gestionează sumele în valută aferente achizițiilor prevăzute la art. 1 lit. a), prin cont analitic deschis pe numele acestuia, în cadrul contului de valută al Ministerului Finanțelor Publice deschis la Banca Națională a României. Soldul contului respectiv, înregistrat la sfârșitul fiecărui exercițiu financiar, se raportează în anul următor și se va utiliza în scopul finanțării costurilor aferente realizării obiectivului menționat la art. 1.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 47 alin. (9) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, în vederea realizării achiziției prevăzute la art. 1 lit. a) se autorizează Ministerul Apărării Naționale să efectueze virări de credite bugetare și de angajament, între capitole bugetare și între programe, cu încadrarea în limitele maxime aprobate prin bugetul Ministerului Apărării Naționale.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 173, 174 și 176 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, nu se datorează obligații fiscale accesorii pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din regularizarea valorii în vamă a bunurilor importate în cadrul contractelor de stat de tip LOA atribuite de Guvernul României potrivit prevederilor art. 1 lit. a).

Art. 4. — Pentru realizarea și menținerea capabilității prevăzute la art. 1, Ministerul Apărării Naționale trimite personal militar pentru îndeplinirea unor misiuni în afara teritoriului național, în conformitate cu prevederile contractelor încheiate în baza prevederilor art. 1 lit. a).

Art. 5. — Pentru misiunile prevăzute la art. 4, prin ordin al ministrului apărării naționale, se aprobă:

a) structurile care propun personalul pentru misiune, responsabilitățile și procedurile pentru selecționarea acestuia;

b) prevederile de grad, studii, clase de salarizare și coeficienți de ierarhizare, precum și armele și specialitățile militare ale funcțiilor din statul de organizare constituit pentru perioada misiunii;

c) asimilarea funcțiilor personalului din statul de organizare constituit pentru perioada misiunii;

d) trimiterea personalului în misiune în afara teritoriului național, prin detașarea în funcțiile prevăzute de statul de organizare, constituit pentru perioada de misiune.

Art. 6. — (1) Pe întreaga perioadă a misiunilor prevăzute la art. 4, personalul participant la misiune beneficiază de drepturile salariale în țară prevăzute la art. 71 alin. (1) cap. II secțiunea a 9-a din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilite cu respectarea prevederilor art. 38 din aceeași lege și a celorlalte prevederi legale care reglementează salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

(2) Compensația lunară specifică prevăzută la art. 71 alin. (1) lit. c) din cap. II secțiunea a 9-a din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se acordă personalului participant la misiunea prevăzută la art. 4, în cuantum de 100%, aplicată la solda de funcție.

Art. 7. — (1) Pe durata misiunilor prevăzute la art. 4, personalul beneficiază de drepturile minime de ziarnă stabilite pentru fiecare categorie de personal participant la misiunile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, cu completările ulterioare, majorate cu 50%.

(2) Pe durata îndeplinirii misiunilor în străinătate prevăzute la art. 4, în zilele când personalului nu i se asigură hrana, acesta beneficiază de alocația valorică de hrană stabilită pentru personalul participant la misiunile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 121/2011, cu completările ulterioare.

(3) Pe durata misiunilor prevăzute la art. 4, în zilele în care personalul participant este în țară sau în concediu de odihnă, nu beneficiază de drepturile prevăzute la alin. (1) și (2).

Art. 8. — (1) Personalul participant la misiunile prevăzute la art. 4 beneficiază de decontarea cheltuielilor de transport pentru o călătorie în țară și retur, la fiecare 3 luni de participare la misiune, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale.

(2) Personalul participant la misiunile prevăzute la art. 4 poate opta ca soțul/soția și/sau copiii acestuia să beneficieze de drepturile prevăzute la alin. (1), pentru deplasarea la locul misiunii și retur.

Art. 9. — (1) Fondurile necesare participării la misiunile prevăzute la art. 4 se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Apărării Naționale, în limita fondurilor aprobate cu această destinație.

(2) Din fondurile prevăzute la alin. (1) se suportă și cheltuielile determinate de pregătirea și executarea acesteia, astfel:

a) dislocarea personalului din garnizoanele de dispunere de pe teritoriul statului român în zona de desfășurare a misiunii, precum și repatrierea acestuia;

b) dislocarea membrilor de familie ai personalului tehnic, care asigură funcțiile de conducere, planificare și coordonare a programului aflați în misiune, din garnizoanele de dispunere de pe teritoriul statului român în zona de desfășurare a misiunii, precum și repatrierea acestuia;

c) achiziții de bunuri, lucrări și servicii solicitate de specificul misiunii;

d) cheltuieli de operare și sprijin logistic necesare bunei desfășurări a misiunii;

e) selecționarea, vizita medicală, testarea, pregătirea, încheierea asigurărilor de sănătate, în condițiile stabilite de Ministerul Apărării Naționale, precum și în conformitate cu reglementările specifice fiecărei activități;

f) încheierea contractelor de asigurare pentru invaliditate și deces ale personalului;

g) evacuarea medicală a personalului care nu poate fi tratat în unitățile sanitare din zona de executare a misiunii și asigurarea transportului însoțitorilor acestora;

h) procurarea materialelor necesare, repatrierea, însoțirea și înhumarea personalului decedat, precum și îndeplinirea formalităților specifice;

i) suportarea altor costuri specifice, inclusiv a celor destinate activităților necesare dezvoltării relațiilor cu autoritățile militare și civile locale, precum și cu populația civilă, asigurarea

activităților de protocol, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale.

Art. 10. — (1) Participarea personalului militar de conducere, operare, mentenanță, instrucție și de planificare la misiunile prevăzute la art. 4 este condiționată de semnarea, în prealabil, a unui angajament în condițiile stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale, prin care se obligă ca după încheierea misiunii să își desfășoare activitatea în Ministerul Apărării Naționale timp de 5 ani, dar fără a depăși limita de vârstă prevăzută la art. 16 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, și să nu divulge, potrivit legii și regulamentelor interne, pe timpul cât își desfășoară activitatea în Ministerul Apărării Naționale, precum și ulterior date sau informații de care a luat cunoștință pe perioada executării misiunilor prevăzute la art. 4.

(2) În situațiile în care cadrele militare își încetează raporturile de serviciu cu Ministerul Apărării Naționale înainte de expirarea duratei stabilite prin angajamentul prevăzut la alin. (1), acestea sunt obligate să restituie cheltuielile individuale de instruire pe timpul misiunii, proporțional cu perioada de angajament rămasă neexecutată.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică personalului participant la misiune în situația încetării activității din motive neimputabile acestuia.

Art. 11. — Personalul participant la misiunile prevăzute la art. 4 intră sub incidența legislației în vigoare aplicabile personalului militar în activitate, în măsura în care acestea nu contravin prevederilor prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

NICOLAE-LIVIU DRAGNEA

București, 23 februarie 2018.

Nr. 46.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru realizarea „Capabilității de sprijin de foc indirect”, aferentă programului de înzestrare „Sistem Lansator Multiplu de Rachete cu bătaie mare”

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru realizarea „Capabilității de sprijin de foc indirect”, aferentă programului de înzestrare „Sistem Lansator Multiplu de Rachete cu bătaie mare” și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 23 februarie 2018.

Nr. 254.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 755**

din 23 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată din oficiu de Tribunalul București — Secția a III-a civilă în Dosarul nr. 39.514/3/2016 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.092D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că părțile Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor au depus la dosar înscrisuri prin care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 115 din 3 martie 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 7 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 39.514/3/2016, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.** Excepția a fost ridicată de instanța de judecată, din oficiu, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei decizii a Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederile art. 35 alin. (1) Legea nr. 165/2013 sunt neconstituționale în ce privește efectul stabilirii competenței exclusive a Tribunalului București în soluționarea tuturor contestațiilor formulate împotriva deciziilor emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor. În acest sens se arată că principiul general al stabilirii competenței instanțelor în

soluționarea cererilor privitoare la notificările nesoluționate în termenele legale, formulate fie în temeiul Legii nr. 10/2001, fie în temeiul Legii nr. 18/1991, este acela că instanța care soluționează contestația este instanța în circumscripția căreia se află unitatea notificată. Acest principiu stabilește astfel o legătură directă între locul situării imobilului și instanța competentă, deoarece unitatea notificată este, de regulă, unitatea administrativ-teritorială în raza căreia se află imobilul. În acest sens sunt prevederile art. 21, 22 și 26 din Legea nr. 10/2001, iar scopul acestora este de a asigura soluționarea cu celeritate a notificărilor.

7. Prevederile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 au preluat principiul general al competenței generale a unității care pronunță decizia în privința notificărilor și, în consecință, a instanțelor în circumscripția cărora se află aceste unități, însă, prin efectul stabilirii unei entități unice la nivel național cu competență în validarea dispozițiilor/deciziilor emise de unitățile deținătoare s-au îndepărtat de la acest principiu, deoarece nu au circumstanțiat modul în care au stabilit această competență în privința entității create la nivel național chemate să emită decizii care să finalizeze procedura administrativă — Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor.

8. În opinia instanței de judecată care a invocat din oficiu excepția, legiuitorul era ținut ca, păstrând principiul general al soluționării dosarelor formate prin depunerea notificărilor în temeiul Legii nr. 10/2001, să circumstanțieze modul de reglementare a competenței instanțelor de control al deciziilor emise cu Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, în raport cu sediile unităților în circumscripția cărora se află imobilele, iar nu în raport cu sediul unic al comisiei naționale. Principiul general al competenței în soluționarea notificărilor cât mai aproape de locul situării imobilelor, atât raportat la entitatea administrativă investită, cât și raportat la instanțe, se impune a fi respectat și în privința dosarelor administrative formate în temeiul Legii nr. 18/1991, la care se referă art. 34 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 165/2013.

9. Se mai apreciază că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție, referitoare la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, în condițiile supraîncărcării Tribunalului București cu soluționarea tuturor contestațiilor împotriva deciziilor de validare/invalidare emise de comisia națională, indiferent de situarea imobilului vizat în dosarul administrativ. În acest sens se arată că prevederile legale criticate fac mai dificil accesul la justiție al cetățeanului, care trebuie să se deplaseze la sediul instanței competente, respectiv în municipiul București, pentru a parcurge procedura de judecată în ce privește contestația împotriva unei decizii emise de comisia națională, iar, pe de altă parte, procedura de judecată poate cunoaște prelungiri semnificative, datorate necesității efectuării unor acte procedurale la distanță, respectiv prin comisii rogatorii. Soluția legislativă nu este justificată nici prin scopul unificării practicii judiciare, având în vedere că singurele instrumente procedurale prin care se asigură unificarea practicii judiciare, pornind de la obligativitatea dezlegării date problemelor de drept de către instanța supremă, sunt recursul în interesul legii și hotărârea prealabilă pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

10. Se mai arată că, în vederea restabilirii principiului statuat în Legea nr. 10/2001 și în Legea nr. 18/1991, instanțele competente să soluționeze deciziile de validare/invalidare emise de comisia națională trebuie să fie în continuare tribunalele în circumscripția cărora se află entitatea care a soluționat notificarea depusă în baza Legii nr. 10/2001 ori cererea de reconstituire/constituire a dreptului de proprietate, în temeiul Legii nr. 18/1991. O altă soluție preconizată de instanța de judecată care a invocat excepția de neconstituționalitate este cea prevăzută în materia contestării actelor administrative, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, potrivit căreia persoana interesată are posibilitatea de a alege între instanța de la domiciliu și instanța de la sediul autorității publice emitanțe a actului contestat.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

13. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând cele statuate în sensul respingerii unor critici de neconstituționalitate similare prin deciziile nr. 833 din 3 decembrie 2015 și nr. 115 din 3 martie 2016.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, potrivit cărora: „(1) *Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.*”

17. În opinia instanței de judecată care a invocat din oficiu excepția, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul de lege criticat a mai format obiectul controlului de constituționalitate, conformitatea acestuia cu prevederile Constituției invocate și în cauza de față fiind examinată prin prisma unor argumente identice. Astfel, prin Decizia nr. 833 din 3 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 15 martie 2016, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate, apreciind că este neîntemeiată, în raport cu criticile formulate.

19. Prin decizia menționată, paragrafele 19—27, Curtea a observat că textul de lege criticat conține norme de procedură prin care este reglementată competența secției civile a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul entității de a

soluționa contestația împotriva deciziilor emise de entitățile investite de lege. Totodată, Curtea a constatat că toate deciziile de invalidare sau de compensare prin puncte emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, precum și refuzul acesteia de a soluționa cererile adresate în temeiul legilor reparatorii în materia proprietății vor putea fi contestate numai la secția civilă a Tribunalului Municipiului București, fiind așadar reglementată competența exclusivă a unei singure instanțe cu privire la soluționarea acestor cauze.

20. Cu privire la modul de stabilire a competenței instanțelor de judecată, Curtea a observat însă că aceasta nu este singura situație în care legiuitorul a reglementat o competență exclusivă a unei instanțe. Astfel, spre exemplu, potrivit art. 4 alin. (4), art. 10 alin. (2) și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia ori contestația împotriva adevărului prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din aceeași ordonanță de urgență se introduce la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București. De asemenea, potrivit art. 283 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, instanța competentă să soluționeze plângerea formulată împotriva deciziei pronunțate de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor privind procedurile de atribuire de servicii și/sau lucrări aferente infrastructurii de transport de interes național, așa cum este definită de legislația în vigoare, este Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ și fiscal. Cu privire la acestea, Curtea a constatat, de exemplu, prin Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, și Decizia nr. 1.420 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 859 din 6 decembrie 2011, că asemenea reglementări sunt în consonanță cu Legea fundamentală, deoarece art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție statuează că justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege. În înțelesul acestei norme constituționale, legiuitorul este singurul abilitat să reglementeze, prin lege, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, fără alte restricții decât cele rezultate din celelalte prevederi ale Constituției sau din actele normative internaționale prevăzute în art. 20 din Legea fundamentală. Totodată, în jurisprudența sa, Curtea a mai stabilit, de exemplu, prin Decizia nr. 731 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 22 decembrie 2015, că legiuitorul poate institui, în considerare unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul accesului liber la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a tuturor celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege, nicio lege neputând exclude de la exercițiul drepturilor procesuale astfel instituite vreo categorie sau grup social.

21. În continuare, prin decizia citată, Curtea a mai reținut că Legea nr. 165/2013 a fost adoptată ca urmare a pronunțării de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, la data de 12 octombrie 2010, a Hotărârii-pilot din Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, prin care, *inter alia*, instanța europeană a remarcat că prevederile legislative complexe și modificările ce le-au fost aduse de-a lungul timpului s-au tradus printr-o practică judiciară neconstantă și au generat o incertitudine juridică generală în ceea ce privește interpretarea noțiunilor esențiale referitoare la drepturile foștilor proprietari, ale statului și ale terților dobânditori ai bunurilor imobile naționalizate (paragraful 221). În considerare a acestor observații, Curtea Constituțională a apreciat că, pe lângă dezideratul unei mai bune administrări a justiției, prin reglementarea criticată legiuitorul român a avut ca scop și realizarea obiectivului de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii în materia

restituirii, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, creând premisele unor practici judiciare constante prin reglementarea unui cadru normativ corespunzător.

22. Având în vedere cele anterior expuse, precum și faptul că nicio dispoziție din Legea fundamentală sau din actele normative internaționale invocate nu prevede interdicția instituirii unei anumite instanțe care să fie competentă să judece o cauză, ci

numai dreptul oricărei persoane de a se adresa instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, cele statuate prin decizia citată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu de Tribunalul București — Secția a III-a civilă în Dosarul nr. 39.514/3/2016 și constată că prevederile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a III-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 23 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 756 din 23 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza întâi prin raportare la art. 34 alin. (2) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriază.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza întâi prin raportare la art. 34 alin. (2) și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Ștefan Nicolae Jippa în Dosarul nr. 19.111/3/2016 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.168D/2017.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției, personal. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens arată că a obținut despăgubiri pentru un imobil-construcție preluat abuziv, însă au mai fost solicitate alte documente justificative în vederea acordării de despăgubiri pentru un alt imobil, teren, imobil a cărui restituire a intrat sub incidența Legii nr. 165/2013, act normativ pe care îl consideră neconstituțional, dat fiind perioadele de timp foarte îndelungate pentru acordarea despăgubirilor.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii civile și art. 21 alin. (1) și (3) referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 1 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 19.111/3/2016, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă**

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza întâi prin raportare la art. 34 alin. (2) și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România. Excepția a fost ridicată de Ștefan Nicolae Jippa într-o cauză având ca obiect soluționarea acțiunii privind obligarea Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor la emiterea deciziei de compensare prin puncte a unui imobil preluat abuziv.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că, potrivit art. 6 alin. (2) din Codul civil și art. 3 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a legii noi nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor. În același sens, art. 6 alin. (5) din Codul civil și art. 5 alin. (1) din Legea nr. 71/2011 prevăd că legea nouă se aplică doar actelor, faptelor și situațiilor juridice viitoare, iar în privința efectelor viitoare ale situațiilor juridice trecute ultractivează legea în vigoare la data nașterii situației juridice. Excepțiile sunt reglementate în art. 6 alin. (6) din Codul civil și în art. 5 alin. (2) din Legea nr. 71/2011. Prin urmare, în ceea ce privește textul de lege criticat în prezenta cauză, după trecerea unui termen rezonabil în care persoana îndreptățită la restituirea unui imobil ar fi trebuit despăgubită, s-a născut dreptul acesteia de a apela la forța coercitivă a statului în vederea realizării drepturilor sale, care nu poate fi înlăturat prin nicio dispoziție legală ulterioară. Cu alte cuvinte, prin aplicarea prevederilor art. 34 alin. (2) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, persoana îndreptățită la restituire nu se mai poate adresa instanței decât după împlinirea termenelor instituite prin aceste dispoziții legale. Or, în condițiile în care este împlinit termenul rezonabil în care persoana îndreptățită la restituire trebuia să primească despăgubiri, în temeiul legilor reparatorii anterioare, prevederile legale criticate sunt retroactive, aducând atingere unui drept câștigat.

7. Se mai arată că termenele instituite de art. 34 din Legea nr. 165/2013 au caracterul unor termene suplimentare, cu finalitatea evidentă de a acorda o perioadă de extensie instituțiilor abilitate potrivit legii cu finalizarea procedurii de despăgubire, fără însă ca prin aceasta să se suprimă dreptul persoanelor îndreptățite de a obține soluționarea pretențiilor lor pe calea procedurii judiciare. Or, în condițiile în care, la expirarea termenului rezonabil în care ar fi trebuit emis titlul de despăgubire, dreptul persoanei îndreptățite la restituire de a obține măsuri reparatorii în instanță este un drept câștigat, prelungirea termenelor acordate pentru soluționarea notificărilor contravine dreptului constituțional la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

8. Se mai arată că, deși termenele instituite prin prevederile legale criticate au ca scop eficientizarea procedurilor administrative, totuși, dată fiind durata lor și momentul de la care încep să curgă, conduc la o amânare considerabilă a soluționării cererilor formulate în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 și nu permit persoanelor îndreptățite la restituire să se adreseze direct instanțelor de judecată în vederea realizării drepturilor lor, ceea ce contravine principiului constituțional al accesului liber la justiție.

9. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** apreciază că excepția este neîntemeiată, arătând că termenele prevăzute prin prevederile legale criticate au fost instituite în vederea eficientizării procedurii de soluționare a notificărilor.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile legale criticate nu sunt de natură a limita accesul la justiție, ci doar de a stabili noi coordonate în procedura de acordare a măsurilor reparatorii, prin raportare la modalitățile prevăzute de noua lege. În acest sens, în toate cazurile în care legiuitorul a stabilit valorificarea unor drepturi, în interiorul unui anumit termen, nu s-a procedat în sensul restrângerii accesului liber la justiție, ci exclusiv pentru a asigura cadrul legal în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21. Se mai apreciază că, prin Legea nr. 103/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și a art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, textul de lege criticat a fost completat în sensul urmărit de autorul excepției. Invocă cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 394 din 3 iulie 2014, paragraful 22.

12. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, invocând în acest sens cele statuate prin deciziile Curții Constituționale nr. 20 din 21 ianuarie 2015, nr. 115 din 10 martie 2015 și nr. 183 din 26 martie 2015.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit încheierii de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 4 teza întâi prin raportare la art. 34 alin. (2) și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Analizând motivarea excepției, Curtea reține că obiectul acesteia se referă la prevederile art. 4 teza întâi prin raportare la art. 34 alin. (2) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, potrivit cărora:

— Art. 4 teza întâi: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi (...).*”;

— Art. 34 alin. (2): „*(2) Dosarele care vor fi transmise Secretariatului Comisiei Naționale ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data înregistrării lor, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.*”;

— Art. 35 alin. (2): „*(2) În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.*”

16. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii civile, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 alin. (1) și (3) referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil,

art. 44 alin. (1) privind garantarea dreptului de proprietate, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, art. 1 — *Protecția proprietății* cuprinse în Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 — *Interzicerea generală a discriminării* cuprins în Protocolul nr. 12 la aceeași convenție.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că aceasta a fost ridicată într-o cauză în care reclamantul, autor al excepției de neconstituționalitate, a solicitat instanței de judecată obligarea Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor să valideze Decizia nr. 33 din 11 martie 2015, conținând propunerea de acordare de măsuri reparatorii pentru un imobil-teren, emisă de Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului, în calitate de entitate investită cu soluționarea notificării, precum și obligarea comisiei naționale la emiterea deciziei de compensare prin puncte.

18. Potrivit prevederilor art. 34 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, criticate în prezenta cauză, dosarele care vor fi transmise secretariatului comisiei naționale ulterior datei intrării în vigoare a acestei legi vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data înregistrării lor. Autorul excepției critică această soluție legislativă, deoarece, dat fiind faptul că autoritatea administrativă are la dispoziție un nou termen pentru soluționarea propunerii de acordare de despăgubiri, eventualele acțiuni în instanță, introduse după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, prin care se solicită obligarea la soluționarea dosarelor de despăgubire, vor fi respinse ca premature. Arată că, în acest mod, este încălcat principiul neretroactivității legii civile, accesul liber la justiție și dreptul la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, dat fiind faptul că, în temeiul Legii nr. 165/2013, un drept la acțiune actual, recunoscut prin legile reparatorii anterioare, devine prematur sub imperiul legii noi.

19. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că ipoteza normativă învederată de autorul excepției, referitoare la instituirea, prin Legea nr. 165/2013, a unor noi termene în care entitățile investite de lege trebuie să soluționeze, în cadrul procedurii administrative, fie notificările depuse de persoanele îndreptățite la restituire, fie dosarele conținând propunerile de acordare de despăgubiri, a mai fost analizată în cadrul jurisprudenței Curții Constituționale, cu referire la situația persoanelor îndreptățite la restituire care au formulat cereri de chemare în judecată a entităților investite de lege cu atribuții în procesul de restituire, după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013.

20. Astfel, în ceea ce privește raportarea criticii de neconstituționalitate la prevederile art. 21 alin. (1) din Constituție, prin Decizia nr. 891 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 4 martie 2016, paragrafele 20 și 21, Curtea a statuat că instituirea, prin dispozițiile Legii nr. 165/2013, a unor termene înăuntrul cărora entitățile investite cu soluționarea notificărilor au obligația de a le soluționa cererile și după a căror expirare persoana interesată are posibilitatea de a se adresa instanței competente nu contravine accesului liber la justiție. Invocând jurisprudența anterioară în materie, prin decizia menționată s-a arătat că necesitatea împlinirii termenelor introduse prin Legea nr. 165/2013, în cadrul procedurii administrative de restituire a imobilelor preluate abuziv, reprezintă o condiționare a accesului liber la justiție, fără a reprezenta o încălcare a acestui drept constituțional. Reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței sale, a unui drept subiectiv ori procesual, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă (a se vedea în acest sens, de exemplu, Decizia nr. 201 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012, sau Decizia nr. 754 din 20 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 718 din 23 octombrie 2012).

21. Prin decizia menționată, paragrafele 22—26, Curtea a făcut referire la Decizia nr. 5 din 16 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 23 aprilie 2015, pronunțată de Înalta Curte Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și în care s-a reținut că termenele introduse prin Legea nr. 165/2013 au ca scop eficientizarea procedurilor administrative și, în final, respectarea drepturilor tuturor persoanelor interesate, reprezentând în același timp un scop legitim și existând un raport de proporționalitate rezonabil între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia. Înalta Curte a remarcat că măsurile instituite prin Legea nr. 165/2013 au fost apreciate pozitiv și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, prin Hotărârea din 29 aprilie 2014, pronunțată în Cauza *Preda și alții împotriva României*, paragraful 119, a arătat că legiuitorul român a fixat termene precise pentru fiecare etapă administrativă și a prevăzut posibilitatea unui control jurisdicțional care permite instanțelor să verifice nu numai legalitatea deciziilor administrative, ci și să se subroge autorităților administrative prin pronunțarea, dacă este cazul, a unei decizii de restituire a bunului sau de acordare a unor compensații. Totodată, având în vedere marja de apreciere a statului român și garanțiile aferente prin instituirea unor reguli clare și previzibile, însoțite de termene imperative și de un control judiciar efectiv, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat că Legea nr. 165/2013 oferă, în principiu, un cadru accesibil și efectiv pentru soluționarea cererilor (paragraful 121) și, cu toate că termenele fixate pentru procedura administrativă, la care se pot adăuga și eventuale proceduri judiciare, pot prelungi durata de soluționare definitivă a pretențiilor, o atare situație excepțională este inerentă complexității factuale și juridice vizând restituirea proprietăților preluate abuziv, așa încât aceste termene nu pot fi considerate, în sine, ca ridicând o problemă de eficacitate a reformei și nici contrare drepturilor garantate de Convenție, în special dreptului garantat de art. 6 paragraful 1, în ceea ce privește durata rezonabilă a procedurii (paragrafele 129 și 131).

22. Ținând cont de cele reținute în jurisprudența arătată a Curții Europene a Drepturilor Omului, prin decizia menționată, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat, prin hotărârea prealabilă menționată, că nu se poate susține că termenele astfel reglementate ar fi o îngădire a accesului la justiție și nici că, în condițiile neurmării procedurii prealabile — constând în cererea adresată entității deținătoare pe care aceasta urmează să o soluționeze în termenele prevăzute de art. 33 și art. 34 din Legea nr. 165/2013 — partea ar avea posibilitatea de a sesiza instanța. Aceasta, deoarece dreptul său nu este unul actual, iar procedura judiciară nu poate înlocui sau substitui procedura prealabilă, atunci când aceasta este reglementată în mod expres de lege. În cazul acțiunilor introduse după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, partea trebuie să respecte toate condițiile de formă, printre care și cea referitoare la respectarea procedurii prealabile.

23. Înalta Curte a apreciat că, fiind vorba de o condiție specială referitoare la exercițiul dreptului la acțiune, în absența îndeplinirii ei, instanța se află în situația unui fine de neprimire, având drept consecință imposibilitatea analizării fondului pretențiilor și, deci, respingerea acțiunii. Ca atare, nu se poate susține că partea avea deja un drept născut de a sesiza instanța, decurgând din nesoluționarea notificării înăuntrul termenului (de 60 de zile) prevăzut inițial de art. 25 din Legea nr. 10/2001, și valorificabil ca atare în prezent. Partea avea, într-adevăr, posibilitatea ca, în cazul refuzului nejustificat de soluționare a notificării formulate înăuntrul termenului prevăzut de art. 25 din Legea nr. 10/2001 să sesizeze instanța, să pretindă și să obțină soluționarea pe fond a pretenției, așa cum s-a statuat prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secțiile Unite nr. XX din 19 martie 2007. Având în vedere însă că nu și-a exercitat acest drept anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, partea va trebui să se supună condițiilor de fond și de formă (inclusiv urmarea procedurii prealabile) de la data la care va investi instanța de judecată. În acest sens, instanța

supremă a subliniat că dreptul de acces la un tribunal este, în esență, un drept procedural, care nu poate fi confundat cu dreptul material la acțiune și nici cu dreptul subiectiv civil și că este de principiu că actele procedurale (cum este și cererea de chemare în judecată) trebuie întocmite cu respectarea cerințelor de fond și de formă existente la data efectuării lor. În concluzie, având în vedere și aceste argumente, desprinse din jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 891 din 17 decembrie 2015, anterior menționată, Curtea Constituțională nu a reținut criticile referitoare la încălcarea dreptului de acces liber la justiție.

24. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza întâi raportate la art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, prin Decizia nr. 115 din 10 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 17 aprilie 2015, paragrafele 17—19, Curtea a statuat că textul de lege criticat conferă persoanelor interesate dreptul de a se adresa instanței pentru ca aceasta să se pronunțe asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și să soluționeze, de fapt, notificarea lăsată în nelucrare de entitatea investită de lege. Acest drept poate fi exercitat într-un interval de 6 luni, care începe să curgă de la expirarea termenelor prevăzute la art. 33, termene pe care Legea nr. 165/2013 le acordă entităților investite pentru soluționarea notificărilor. De asemenea, Curtea a observat că, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, persoanele interesate se puteau adresa justiției pentru atacarea refuzului nejustificat doar în temeiul Deciziei nr. XX din 19 martie 2007, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție într-un recurs în interesul legii, prin care se recunoscuse, în lipsa unei reglementări legale exprese, această posibilitate. Or, art. 35 alin. (2) nu face altceva decât să normativizeze această posibilitate consacrată doar pe cale jurisprudențială, stabilind un cadru procesual în care acest drept să fie exercitat, în contextul economic-financiar al statului român descris în expunerea de motive a Legii nr. 165/2013 și având în vedere și cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*. În ceea ce privește critica prin raportare la art. 21 alin. (1) din Constituție, prin aceeași decizie, Curtea a reținut că, în jurisprudența sa, a statuat, cu valoare de principiu, că regula constituțională a accesului liber la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime i-au fost încălcate, iar nu faptul că acest drept de acces la justiție nu poate fi supus niciunei condiționări. În acest caz, condiționarea o reprezintă necesitatea împlinirii termenelor prevăzute la art. 33 din Legea nr. 165/2013. În sensul celor reținute anterior s-a pronunțat Curtea și prin Decizia nr. 181 din 26 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 5 iunie 2015, paragrafele 14—17, Decizia

nr. 560 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 18 august 2015, paragrafele 12—20, și Decizia nr. 891 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 4 martie 2016, paragrafele 14—27.

25. Totodată, în ceea ce privește susținerea privind pretinsa retroactivitate a dispozițiilor legale criticate, Curtea reține că nu poate fi vorba de retroactivitatea Legii nr. 165/2013, din moment ce situația juridică se află în curs de constituire, în sensul de a fi stabilit cuantumul despăgubirilor convenite în temeiul legilor reparatorii. Așadar, aplicarea imediată a legii noi în domeniul propriu de activitate cu privire la situațiile *pendinte* nu aduce atingere principiului neretroactivității. Curtea Constituțională a statuat în mod constant că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că, în aceste cazuri, legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare (a se vedea în acest sens Decizia nr. 294 din 6 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 29 septembrie 2004, și Decizia nr. 458 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 13 ianuarie 2004).

26. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor constituționale și convenționale privind garantarea dreptului de proprietate și protecția proprietății, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că modul de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută ține de opțiunea exclusivă a legiuitorului, iar prevederile de lege criticate sunt în acord cu cele ale art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege (Decizia nr. 202 din 18 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 19 iunie 2013).

27. Invocând jurisprudența sa anterioară în legătură cu procedura specială de acordare a despăgubirilor pentru imobilele preluate în mod abuziv, Curtea a mai reținut că modul de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută ține de opțiunea exclusivă a legiuitorului, iar prevederile de lege criticate sunt în acord cu cele ale art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.

28. Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte similare cu cele relevate în jurisprudența Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței acesteia, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza întâi prin raportare la art. 34 alin. (2) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Ștefan Nicolae Jippa în Dosarul nr. 19.111/3/2016 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 23 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN

pentru publicarea Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU nr. 2399 (2018)

În baza art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU nr. 2399 (2018), prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu

București, 16 februarie 2018.
Nr. 287.

ANEXĂ

Organizația Națiunilor Unite

S/RES/2399 (2018)

Consiliul de Securitate

Distr.: General
30 ianuarie 2018

REZOLUȚIA 2399 (2018)

adoptată de către Consiliul de Securitate la cea de-a 8169-a reuniune, la data de 30 ianuarie 2018

Consiliul de Securitate,

reamintind rezoluțiile și declarațiile sale anterioare privind Republica Centrafricană (RCA), în special rezoluțiile 2121 (2013), 2127 (2013), 2134 (2014), 2149 (2014), 2181 (2014), 2196 (2015), 2212 (2015), 2217 (2015), 2262 (2016), 2264 (2016), 2281 (2016), 2301 (2016), 2339 (2017), 2387 (2017), precum și Rezoluția 2272 (2016) și declarațiile președintelui său din 18 decembrie 2014 (S/PRST/2014/28), 20 octombrie 2015 (S/PRST/2015/17), 16 noiembrie 2016 (S/PRST/2016/17), 4 aprilie 2017 (S/PRST/2017/5) și 13 iulie 2017 (S/PRST/2017/9),

reamintind și angajamentul ferm față de suveranitatea, independența, unitatea și integritatea teritorială a RCA și reamintind importanța principiilor neintervenției, buneii vecinătăți și cooperării regionale,

reamintind că RCA are responsabilitatea principală de a proteja toate populațiile de pe teritoriul său de genocid, crime de război, epurări etnice și crime împotriva umanității,

exprimându-și îngrijorarea cu privire la deteriorarea situației de securitate, în special în partea de sud-est și în partea de nord-vest a RCA, ca urmare a confruntărilor dintre grupările armate și alți jefuitori înarmați în încercarea lor de a obține cu forța controlul asupra teritoriului și resurselor și a destabiliza țara, precum și lipsa capacității forțelor naționale de securitate, autoritatea limitată a statului asupra întregului teritoriu al RCA și persistența cauzelor fundamentale ale conflictului,

subliniind că orice soluție durabilă a crizei din RCA, inclusiv procesul politic, ar trebui să fie deținută de RCA și ar trebui să adreseze cu prioritate reconcilierea poporului din Africa Centrală printr-un proces incluziv care implică bărbați și femei din orice mediu social, economic, politic, religios și etnic, inclusiv persoanele strămutate de criză,

făcând apel la autoritățile din RCA să își continue eforturile de a pune în aplicare măsuri transparente și cuprinzătoare care să permită stabilizarea și reconcilierea în RCA și să restabilească autoritatea efectivă a statului pe întreg teritoriul RCA; să combată impunitatea prin restabilirea administrării sistemului judiciar și a sistemului de justiție penală, inclusiv a sistemului penitenciar, pe întreg teritoriul țării; să realizeze reforma forțelor armate ale RCA (FACA) și a forțelor de securitate internă pentru a pune în aplicare servicii de securitate multietnice, profesionale și republicane prin intermediul unor procese adecvate de reformă a sectorului de securitate; să efectueze dezarmarea, demobilizarea, reintegrarea și repatrierea incluzivă și efectivă (DDRR) a grupurilor armate, inclusiv a copiilor care au fost anterior asociați cu aceștia și pentru a împiedica recrutarea acestora din urmă; și să instituie o gestionare financiară publică funcțională pentru a realiza cheltuielile legate de funcționarea statului, pentru a pune în aplicare planurile de redresare timpurie și pentru a revitaliza economia,

salutând Inițiativa africană pentru pace și reconciliere în RCA care a condus la adoptarea foii de parcurs de către Conferința ministerială organizată la Libreville la 17 iulie 2017, de către autoritățile din RCA, Uniunea Africană, Comunitatea Economică a Statelor Centrale Africane (ECCAS), Conferința internațională privind regiunea Marilor Lacuri (ICGLR), cu sprijinul Angolei, Ciadului, Congo și Gabon, și reafirmând că această inițiativă și această foaie de parcurs constituie cadrul principal pentru o soluție politică în cadrul RCA, convenită de autoritățile RCA și sub conducerea lor,

încurajând autoritățile RCA, în colaborare cu Misiunea de stabilizare integrată multidimensională în Republica Centrafricană (MINUSCA) și cu Misiunea de formare a Uniunii Europene în RCA (EUTM-RCA), să ofere șanse egale membrilor grupărilor armate, anti-Balaka sau fosta Séléka, în procesul de selectare a membrilor demobilizați eligibili pentru a se integra în forțele naționale de securitate și apărare, salutând, în acest sens, lansarea proiectului-pilot DDDR și încurajând, în continuare, autoritățile RCA să se asigure că soldații FACA din toate prefecturile se bucură de acces egal la procesul de înregistrare și de verificare simplificată,

subliniind importanța reconstruirii unei armate naționale multietnice, republicane și profesioniste în RCA, recunoscând, în acest sens, activitatea desfășurată de EUTM-RCA, salutând sprijinul altor parteneri internaționali și regionali pentru instruirea forțelor de securitate națională și apărare în sprijinul autorităților RCA și încurajând o coordonare eficientă cu MINUSCA și EUTM-RCA,

solicitând autorităților RCA să se asigure că autorii încălcărilor dreptului internațional aplicabil, inclusiv cei care au comis acte împotriva copiilor și femeilor, sunt excluși din forțele de securitate și armate ale RCA și solicitând, în continuare, sprijinul guvernului RCA pentru a elabora o strategie globală privind violența între sexe și violența bazată pe gen pentru a reduce nivelul general al violenței sexuale,

salutând angajamentul Secretarului General de a-și pune în aplicare cu strictețe politica de toleranță zero față de exploatarea și abuzul sexual (SEA), notând diferitele măsuri adoptate de MINUSCA și țările care contribuie cu trupe și forțe de poliție împotriva SEA, ceea ce a dus la o reducere în cazurile raportate, dar exprimându-și totuși gravele îngrijorări în ceea ce privește numeroasele acuzații ale SEA privind fapte presupuse a fi fost comise de pacificatorii din RCA, precum și de forțele care nu țin de Organizația Națiunilor Unite, subliniind necesitatea urgentă ca statele care contribuie cu trupe și forțe de poliție și, după caz, MINUSCA să investigheze prompt acele cazuri, într-o manieră credibilă și transparentă, și să îi tragă la răspundere pe cei responsabili pentru astfel de infracțiuni sau abateri și subliniind, în continuare, necesitatea de a preveni astfel de exploatare și abuzuri și de a îmbunătăți modul în care aceste acuzații sunt abordate în conformitate cu Rezoluția 2272 (2016),

salutând raportul Secretarului General din 16 octombrie 2017 (S/2017/865) depus în baza Rezoluției 2301 (2016) și luând notă de scrisoarea sa din data de 10 iulie 2017 adresată președintelui Consiliului de Securitate (S/2017/597), în baza paragrafului 29 din Rezoluția 2339 (2017),

salutând, în continuare, de asemenea, actualizarea la jumătate de termen și raportul final (S/2017/1023) al Grupului de experți privind RCA stabilit în baza Rezoluției 2127 (2013), extins prin Rezoluția 2134 (2014) și extins în baza Rezoluției 2339 (2017), și luând notă de recomandările grupului de experți,

condamnând ferm violența și instabilitatea continuă din RCA și amenințările cu violența, incitarea la ură și violență etnică și religioasă, încălcările drepturilor omului și abuzurile și încălcările dreptului umanitar internațional, precum și violența sexuală și de gen, în special împotriva copiilor, comise atât de elementele ex-Seleka și anti-Balaka, cât și de alte grupări armate; atacurile și incitarea la violență împotriva trupelor de menținere a păcii ale Organizației Națiunilor Unite și a personalului umanitar; ciclul continuu de provocări și represalii ale grupurilor armate, atât în interiorul, cât și în afara Bangui, și refuzul de a permite accesul umanitar, comise de elemente armate, care continuă să afecteze în mod negativ situația umanitară gravă cu care se confruntă populația civilă și să împiedice accesul umanitar la populațiile vulnerabile,

subliniind necesitatea urgentă și imperativă de a pune capăt impunității în RCA și de a aduce în fața justiției autorii acestor acte, dintre care unele pot constitui infracțiuni în conformitate cu Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale (ICC), la care RCA este parte, remarcând în acest sens deschiderea de către procurorul Curții Penale Internaționale, la 24 septembrie 2014, a unei anchete în urma solicitării autorităților naționale, privind presupuse infracțiuni comise începând cu 2012 și salutând cooperarea continuă a autorităților RCA în această privință,

subliniind importanța creării unui sistem judiciar național eficient, subliniind necesitatea de a consolida mecanismele naționale de responsabilitate, inclusiv prin punerea în aplicare a Memorandumului de înțelegere (MoU) din 7 august 2014 privind măsurile temporare urgente, salutând, în această privință, operaționalizarea progresivă a Curții Penale Speciale (SCC) pentru investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor grave comise în RCA și reamintind importanța susținerii continue a comunității internaționale în acest proces urmat de autoritățile RCA,

subliniind faptul că cei implicați sau care oferă sprijin pentru acțiuni care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA amenință sau împiedică procesul de stabilizare politică și de reconciliere, vizează civilii și atacă trupele de menținere a păcii pot îndeplini criteriile de desemnare în conformitate cu sancțiunile menționate în această rezoluție,

exprimând îngrijorarea că traficul, comerțul, exploatarea ilicite și contrabanda cu resurse naturale, inclusiv aur, diamante și faună sălbatică, au un impact negativ asupra economiei și dezvoltării țării și că acestea continuă să amenințe pacea și stabilitatea în RCA,

reamintind decizia administrativă a Procesului Kimberley privind reluarea exporturilor de diamante brute din RCA, cadrul său operațional anexat și activitatea echipei de monitorizare a KP pentru RCA și recunoscând necesitatea de a consolida eforturile Autorităților RCA și KP, în mod responsabil și progresiv, prin intermediul unor „zone conforme” prestabilite, să reintegreze RCA în comerțul mondial cu diamante,

luând în considerare cu îngrijorare concluziile raportului final al experților, că Armata de rezistență a Domnului (LRA) rămâne activă în partea de sud-est a RCA, ucigând și răpind civili, inclusiv copii și femei,

notând, în continuare, cu îngrijorare, activitatea criminală transnațională în regiune, subliniind riscul situației din RCA care oferă un mediu favorabil activităților criminale transnaționale, cum ar fi cele care implică traficul de arme și utilizarea mercenarilor, precum și un potențial teren fertil pentru rețelele radicale,

recunoscând, în această privință, contribuția importantă pe care embargoul asupra armelor adoptat de Consiliu îl poate avea în ceea ce privește combaterea transferului ilicit de arme și materiale conexe în RCA și regiunea sa și în sprijinirea proceselor

de construire a păcii postconflict, DDRR și reforma sectorului de securitate (SSR), reamintind rezoluțiile sale 2117 (2013), 2127 (2013), 2220 (2015), 2262 (2016) și 2339 (2017) și exprimând profunda îngrijorare cu privire la amenințarea la adresa păcii și securității în RCA, care rezultă din transferul ilicit, acumularea destabilizatoare și utilizarea abuzivă a armelor ușoare și a armelor de calibru mic, precum și utilizarea acestor arme împotriva civililor afectați de conflictul armat,

reiterând importanța aplicării depline de către toate statele membre a tuturor măsurilor adoptate prin rezoluțiile 2127 (2013), 2134 (2014), 2196 (2015), 2262 (2016), 2339 (2017) și această rezoluție, inclusiv obligația de a pune în aplicare sancțiuni specifice împotriva persoanelor și entităților desemnate de Comitetul pentru sancțiuni instituit în temeiul Rezoluției 2127 (2013) (Comitetul),

luând în considerare importanța critică a punerii efective în aplicare a regimului de sancțiuni, inclusiv rolul esențial pe care îl pot juca statele vecine, precum și organizațiile regionale și subregionale în acest sens, și încurajând eforturile de consolidare a cooperării și a punerii în aplicare a regimului de sancțiuni în toate aspectele sale,

luând notă cu îngrijorare de rapoartele conform cărora persoanele sancționate călătoresc în regiune prin încălcarea interdicției de călătorie și subliniind faptul că persoanele sau entitățile care facilitează cu bună știință călătoria unui individ sancționat care încalcă interdicția de călătorie pot fi indicate de Comitet ca îndeplinind criteriile de desemnare pentru sancțiuni,

de asemenea, luând notă cu îngrijorare de rapoartele potrivit cărora fondurile, activele financiare și resursele economice ale persoanelor și entităților enumerate nu au fost încă înghețate și subliniind obligația statelor membre și a autorităților din RCA de a face acest lucru fără alte întârzieri,

salutând eforturile președintelui Comitetului și ale președintelui Consiliului de Securitate de a sprijini și consolida punerea în aplicare a măsurilor impuse în temeiul Rezoluției 2339 (2017) prin interacțiunea cu statele membre, în special cu statele din regiune,

stabilind că situația din RCA continuă să constituie o amenințare la adresa păcii și securității internaționale în regiune, acționând în temeiul capitolului VII din Carta Națiunilor Unite,

Embargoul de arme

1. hotărăște că până la 31 ianuarie 2019 toate statele membre vor continua să ia măsurile necesare pentru a împiedica furnizarea, vânzarea sau transferul direct sau indirect către RCA, din sau prin teritoriile lor sau de către resortisanții acestora sau prin utilizarea navelor sau aeronavelor lor de pavilion, de arme și materiale conexe de toate tipurile, inclusiv arme și muniții, vehicule și echipamente militare, echipamente paramilitare și piese de schimb pentru cele menționate mai sus și asistență tehnică, formare, asistență financiară sau de altă natură, legate de activități militare sau de furnizarea, întreținerea sau utilizarea oricăror arme și materiale conexe, inclusiv furnizarea de personal militar armat, indiferent dacă provine sau nu de pe teritoriul lor, și decide, în plus, că această măsură nu se aplică:

(a) livrărilor destinate exclusiv susținerii sau utilizării de către MINUSCA și misiunile de formare ale Uniunii Europene desfășurate în RCA, forțele franceze desfășurate în condițiile prevăzute la paragraful 65 din Rezoluția 2387 (2017), precum și alte forțe ale statelor membre care asigură formarea și asistența, notificate în prealabil în conformitate cu paragraful (1) litera (b) de mai jos;

(b) furnizării de echipamente neletale și de asistență, inclusiv formării operaționale și neoperaționale a forțelor de securitate ale RCA, inclusiv a instituțiilor civile de aplicare a legii, destinate exclusiv sprijinirii sau utilizării în procesul de reformă a sectorului de securitate (SSR) din CAR, în coordonare cu MINUSCA, notificată în prealabil Comitetului, și solicită MINUSCA să prezinte rapoarte privind contribuția la SSR a acestei derogări, în cadrul rapoartelor periodice adresate Consiliului;

(c) livrărilor introduse în RCA de către forțele din Ciad sau Sudan pentru utilizarea exclusivă în cadrul patrulelor internaționale ale forței tripartite instituite la Khartoum de către RCA, Ciad și Sudan, la 23 mai 2011, în vederea consolidării securității în zonele comune de frontieră, în cooperare cu MINUSCA, așa cum a fost aprobat în prealabil de Comitet;

(d) furnizării de echipamente militare neletale destinate exclusiv utilizării umanitare sau protecției și de asistență tehnică sau formare profesională aferente, aprobate în prealabil de Comitet;

(e) îmbrăcămintei de protecție, inclusiv vestelor de protecție și căștilor militare, exportate temporar în RCA de către

personalul Organizației Națiunilor Unite, reprezentanți ai mass-mediei și lucrători umanitari și de dezvoltare și personalului asociat, numai pentru uz personal;

(f) furnizării de arme de calibru mic și a altor echipamente conexe destinate exclusiv utilizării în patrulele internaționale pentru asigurarea securității în zona protejată trinațională a râului Sangha, pentru apărarea împotriva braconajului, contrabandei cu fildeș și arme și a altor activități care contravin legilor naționale ale RCA sau obligațiilor juridice internaționale ale RCA, notificate în prealabil comitetului;

(g) furnizării de arme și alte echipamente letale către forțele de securitate ale RCA, inclusiv instituțiile civile de aplicare a legii, destinate exclusiv sprijinirii sau utilizării în cadrul procesului SSR din RCA, aprobate în prealabil de Comitet; sau

(h) altor vânzări sau livrări de arme și materiale conexe sau furnizării de asistență sau de personal, aprobate în prealabil de Comitet;

2. decide să autorizeze toate statele membre ca, după descoperirea articolelor interzise prin paragraful 1 al prezentei rezoluții, să pună sechestru, să înregistreze și să elimine (de exemplu, prin distrugere, nepunere în funcțiune, depozitare sau transferare către un stat, altul decât statul membru de origine sau de destinație, pentru eliminare) materiale a căror furnizare, vânzare, transfer sau export este interzis de paragraful 1 al prezentei rezoluții și decide, în continuare, că toate statele membre vor coopera în acest sens;

3. își reiterează solicitarea adresată autorităților RCA, cu asistența MINUSCA și a partenerilor internaționali, de a combate transferul ilicit, acumularea destabilizatoare și utilizarea abuzivă a armelor ușoare și a armelor de calibru mic în RCA și de a asigura colectarea și/sau distrugerea surplusului, confiscat, nemarcat sau armelor și munițiilor ilicite și subliniază, în continuare, importanța includerii unor astfel de elemente în programele SSR și DDRR;

4. salută, în această privință, crearea Comisiei naționale de luptă contra proliferării și circulației ilicite a armelor ușoare și de calibru mic (COMNAT-ALPC) și solicită autorităților RCA să o operaționalizeze pe deplin;

5. salută, în continuare, înființarea grupului de lucru MINUSCA privind embargoul asupra armelor (AEWG), care urmărește să coordoneze eforturile misiunii cu privire la punerea

în aplicare a embargoului asupra armelor și să își consolideze rolul în combaterea traficului de arme, și încurajează AEWG să servească drept canal de informare pentru schimbul de informații privind traficul de arme și recomandări privind activitățile de control care trebuie efectuate, inclusiv, după caz, confiscarea armelor, în conformitate cu mandatul MINUSCA, astfel cum este definit la paragraful 44 din Rezoluția 2387 (2017);

6. încurajează ferm autoritățile RCA să continue să își sporească capacitatea, cu sprijinul MINUSCA, al Serviciului Organizației Națiunilor Unite pentru Mine (UNMAS) și al altor parteneri internaționali, de a stoca și de a gestiona armele și munițiile aflate în posesia lor, inclusiv cele transferate din stocurile MINUSCA, în conformitate cu cele mai bune practici și norme internaționale, garantând în același timp faptul că forțele FACA și forțele de securitate internă care primesc astfel de arme și muniții sunt instruite și verificate pe deplin;

7. încurajează statele vecine, în cooperare cu autoritățile RCA, să ia măsuri eficiente pentru a contracara fluxul ilicit de arme și muniții în RCA și pentru a asigura trasabilitatea armelor și munițiilor produse pe teritoriul lor, conform cerințelor Convenției de la Kinshasa privind controlul armelor de calibru mic și a armelor ușoare, muniția acestora, piesele și componentele acestora care pot fi utilizate pentru fabricarea, repararea sau asamblarea acestora;

8. încurajează toate statele membre, în special statele vecine și statele membre ale Comunității Economice a statelor din Africa Centrală (ECCAS) și ale Comunității Economice și Monetare a statelor din Africa Centrală (CEMAC), să utilizeze procedurile de notificare prealabilă și de aplicare a excepțiilor în temeiul paragrafului 1 din această rezoluție privind returnarea armelor și a materialelor conexe de toate tipurile aparținând FACA sau să pună în aplicare asistența tehnică, formarea sau o altă asistență legată de activitățile militare de către forțele naționale de securitate și apărare din Africa Centrală și, în acest sens, solicită grupului de experți acordarea asistenței necesare în conformitate cu paragraful 32 litera (b) din prezenta rezoluție;

Interdicția de călătorie

9. hotărăște că până la 31 ianuarie 2019 toate statele membre continuă să ia măsurile necesare pentru a împiedica intrarea pe teritoriul lor sau tranzitul pe teritoriul lor a/al persoanelor desemnate de Comitet, cu condiția ca niciuna dintre dispozițiile acestui alineat să nu oblige un stat să refuze propriilor resortisanți intrarea pe teritoriul său, și solicită guvernului RCA să intensifice cooperarea și schimbul de informații cu alte state în acest sens;

10. încurajează statele membre, după caz și în conformitate cu legislația lor internă și cu instrumentele juridice internaționale și documentele-cadru aplicabile, să solicite ca liniile aeriene care operează pe teritoriul lor să furnizeze informații în avans privind pasagerii autorităților naționale competente pentru a detecta plecarea de pe teritoriile lor; tentative de intrare sau de tranzit pe teritoriul lor, cu ajutorul aeronavelor civile, a/al persoanelor desemnate de Comitet;

11. încurajează, de asemenea, statele membre să raporteze Comitetului orice astfel de plecări de pe teritoriul lor sau încercări de intrare sau de tranzit pe teritoriul lor a/al unor astfel de persoane, precum și să împărtășească aceste informații statului de reședință sau naționalitate, după caz și în conformitate cu legea internă și cu obligațiile internaționale;

12. îndeamnă autoritățile RCA să se asigure, în punerea în aplicare a măsurilor prevăzute la paragraful 9 de mai sus, că pașapoartele și alte documente de călătorie frauduloase, contrafăcute, furate, precum și pașapoartele diplomatice invalidate sunt scoase din circulație, în conformitate cu legile și practicile interne, cât mai curând posibil și să împărtășească

informații privind aceste documente altor state membre prin intermediul bazei de date INTERPOL;

13. încurajează statele membre să prezinte, acolo unde există și în conformitate cu legislația lor națională, fotografiile și alte date biometrice ale persoanelor desemnate de Comitet pentru a fi incluse în anunțurile speciale INTERPOL — Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite;

14. hotărăște că măsurile impuse de paragraful 9 de mai sus nu se aplică:

(a) în cazul în care Comitetul stabilește, de la caz la caz, că această călătorie este justificată din motive de necesitate umanitară, inclusiv obligație religioasă;

(b) în cazul în care intrarea sau tranzitul sunt necesare pentru îndeplinirea unui proces judiciar;

(c) în cazul în care Comitetul stabilește, de la caz la caz, că o scutire ar spori obiectivele păcii și reconcilierii naționale în cadrul RCA și stabilitatea regiunii;

15. subliniază faptul că încălcările interdicției de călătorie pot submina pacea, stabilitatea sau securitatea RCA, observă că persoanele sau entitățile care facilitează cu bună știință călătoria unei persoane listate, prin încălcarea interdicției de călătorie, pot fi determinate de către Comitet ca fiind îndeplinit criteriile de desemnare prevăzute în prezenta rezoluție și solicită tuturor părților și statelor membre să coopereze cu Comitetul, precum și cu grupul de experți privind punerea în aplicare a interdicției de călătorie;

Blocarea activelor

16. hotărăște că până la 31 ianuarie 2019 toate statele membre continuă să blocheze fără întârziere toate fondurile, alte active financiare și resursele economice de pe teritoriul lor, care sunt deținute sau controlate, direct sau indirect, de persoanele sau entitățile desemnate de Comitet sau de către persoane sau entități care acționează în numele lor sau la indicația acestora sau de către entități deținute sau controlate de acestea, și decide, în continuare, că toate statele membre continuă să se asigure că orice fonduri, active financiare sau resurse economice sunt împiedicate să fie puse la dispoziție de resortisanții lor sau de către orice persoane sau entități de pe teritoriul lor, către sau în beneficiul persoanelor sau entităților desemnate de Comitet;

17. decide că măsurile impuse prin paragraful 16 de mai sus nu se aplică fondurilor, altor active financiare sau resurselor economice care au fost determinate de statele membre relevante:

(a) ca fiind necesare pentru cheltuielile de bază, inclusiv plata pentru alimente, chirie sau ipotecă, medicamente și tratament medical, impozite, prime de asigurare și tarife pentru utilități publice sau exclusiv pentru plata onorariilor profesionale rezonabile și rambursarea cheltuielilor ocazionate de furnizarea de servicii juridice în conformitate cu legislația națională sau taxele sau tarifele de serviciu, în conformitate cu legislația națională, pentru deținerea sau întreținerea de rutină a fondurilor înghețate, a altor active financiare și a resurselor economice, după notificarea de către statul competent către Comitet cu privire la intenția de a autoriza accesul la aceste fonduri, alte active financiare sau resurse economice și, în absența unei decizii negative a Comitetului, în termen de cinci zile lucrătoare de la această notificare;

(b) ca fiind necesare pentru cheltuieli extraordinare, cu condiția ca această determinare să fi fost notificată Comitetului de către statul sau statele membre în cauză și aprobată de Comitet; sau

(c) ca făcând obiectul unui drept sau al unei hotărâri judecătorești, administrative sau arbitrale, caz în care fondurile, alte active financiare și resursele economice pot fi utilizate pentru a satisface acea garanție sau hotărâre, cu condiția ca

garanția sau hotărârea să fi fost încheiată înainte de data prezentei rezoluții, să nu fie în beneficiul unei persoane sau al unei entități desemnate de Comitet și să fi fost notificată Comitetului de către statul sau statele membre în cauză;

18. hotărăște că statele membre pot permite adăugarea în conturile înghețate în conformitate cu dispozițiile paragrafului 16 de mai sus a dobânzilor sau a altor venituri datorate în acele conturi sau plăți datorate în baza contractelor, acordurilor sau obligațiilor care au apărut înainte de data la care aceste conturi au devenit obiectul dispozițiilor prezentei rezoluții, cu condiția ca orice astfel de dobânzi, alte câștiguri și plăți să facă în continuare obiectul acestor dispoziții și să fie înghețate;

19. hotărăște că măsurile menționate în paragraful 16 de mai sus nu împiedică o persoană sau o entitate desemnată să efectueze plăți datorate în temeiul unui contract încheiat înainte de listarea unei astfel de persoane sau entități, cu condiția ca statele relevante să fi stabilit că plata nu este direct sau indirect primită de o persoană sau entitate desemnată în conformitate cu paragraful 16 de mai sus și după notificarea de către statele interesate Comitetului a intenției de a efectua sau a primi astfel de plăți sau de a autoriza, după caz, dezghețarea fondurilor, a altor active financiare sau resurse economice în acest scop, cu 10 zile lucrătoare înainte de această autorizație;

Criteriile de desemnare

20. hotărăște că măsurile prevăzute la paragrafele 9 și 16 se aplică persoanelor și entităților desemnate de Comitet ca implicând sau sprijinind acțiuni care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA, inclusiv actele care amenință sau împiedică procesul de stabilizare și reconciliere sau stimulează violența;

21. în continuare, decide în acest sens că măsurile prevăzute la paragrafele 9 și 16 se aplică și persoanelor și entităților desemnate de Comitet ca:

(a) acționând pentru încălcarea embargoului asupra armelor stabilit la paragraful 54 din Rezoluția 2127 (2013) și extins prin paragraful 1 al prezentei rezoluții sau prin faptul că au furnizat, vândut sau transferat direct sau indirect grupurilor armate sau rețelelor criminale din RCA sau care au fost destinatarii armelor sau al oricărui material conex sau al oricărei consultanțe tehnice, formare sau asistență, inclusiv finanțare și asistență financiară, legate de activitățile violente ale grupurilor armate sau ale rețelelor criminale din RCA;

(b) fiind implicate în planificarea, dirijarea sau comiterea de acte în RCA care încalcă dreptul internațional privind drepturile omului sau dreptul internațional umanitar, după caz, sau care constituie abuzuri sau încălcări ale drepturilor omului, inclusiv cele care implică atacuri împotriva civililor, atacuri etnice sau religioase, atacurile asupra obiectelor civile, inclusiv a centrelor administrative, a instanțelor judecătorești, a școlilor și a spitalelor, precum și a răpirilor și deplasării forțate;

(c) fiind implicate în planificarea, dirijarea sau comiterea de acte care implică violență sexuală și de gen în RCA;

(d) recrutând sau utilizând copii în conflicte armate în RCA, încălcând dreptul internațional aplicabil;

(e) furnizând sprijin pentru grupurile armate sau rețelele criminale prin exploatarea sau comerțul ilicit cu resurse naturale, inclusiv diamante, aur, faună sălbatică, precum și produse din mediul sălbatic în sau dinspre RCA;

(f) obstrucționând furnizarea de asistență umanitară către RCA, accesul la asistență umanitară sau distribuirea acesteia în RCA;

(g) fiind implicate în planificarea, conducerea, sponsorizarea sau efectuarea de atacuri împotriva misiunilor ONU sau prezentei internaționale în domeniul securității, inclusiv MINUSCA, misiunile de formare ale Uniunii Europene și forțele franceze desfășurate în condițiile prevăzute la paragraful 65 din

Rezoluția 2387 (2017) și care le susțin, precum și împotriva personalului umanitar;

(h) fiind lideri ai unei entități pe care Comitetul a desemnat-o în conformitate cu paragrafele 36 sau 37 din rezoluția 2134 (2014), paragrafele 11 sau 12 din Rezoluția 2196 (2015), paragrafele 12 sau 13 din Rezoluția 2262 (2016) sau această rezoluție sau care a furnizat sprijin sau a acționat pentru sau în numele unei persoane sau a unei entități pe care Comitetul le-a desemnat în conformitate cu paragrafele 36 sau 37 din Rezoluția 2134 (2014), paragrafele 11 sau 12 din Rezoluția 2196 (2015), paragrafele 12 sau 13 din Rezoluția 2262 (2016), paragrafele 16 sau 17 ale Rezoluției 2339 (2017) sau această rezoluție sau o entitate deținută sau controlată de o persoană fizică sau entitate desemnată;

22. condamnă toate actele de instigare la violență, în special pe bază etnică sau religioasă, care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea în RCA și decide că persoanele și entitățile care comit astfel de acte și apoi se angajează sau susțin acțiuni care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA ar putea îndeplini criteriile de desemnare specificate la punctul 20 de mai sus;

23. salută măsurile luate de statele membre în cadrul Conferinței internaționale privind regiunea Marilor Lacuri (ICGLR) pentru punerea în aplicare a Inițiativei Regionale împotriva exploatarea ilegală a resurselor naturale, astfel cum a fost aprobată în Declarația de la Lusaka din 2010, inclusiv promovarea utilizării de către actorii economici a unor cadre de verificare a antecedentelor, precum Orientarea OCDE privind verificarea antecedentelor pentru lanțurile de aprovizionare a mineralelor din zonele afectate de conflicte și cu risc ridicat și încurajează toate statele, în special cele din regiune, să continue să sensibilizeze autoritățile și populația în ceea ce privește orientările privind verificarea antecedentelor;

Comitetul pentru sancțiuni

24. hotărăște că mandatul Comitetului se aplică în ceea ce privește măsurile impuse prin paragrafele 54 și 55 din Rezoluția 2127 (2013) și paragrafele 30 și 32 din Rezoluția 2134 (2014), extinse prin prezenta rezoluție;

25. subliniază importanța consultărilor periodice cu statele membre, organizațiile internaționale și regionale și subregionale în cauză, după caz, în special cu statele vecine și regionale, pentru a asigura punerea în aplicare integrală a măsurilor reînnoite prin prezenta rezoluție și, în acest sens, încurajează Comitetul să ia în considerare, atunci când este cazul, vizite în țările selectate, efectuate de către președinte și/sau membrii Comitetului;

26. solicită Comitetului să identifice posibilele cazuri de nerespectare a măsurilor în temeiul paragrafelor 1, 2, 9 și 16 de mai sus și să determine modalitatea adecvată de acțiune în fiecare caz și solicite președintelui, în rapoarte periodice către Consiliu, în baza paragrafului 41 de mai jos, să prezinte rapoarte de progres privind lucrările Comitetului pe această temă;

27. reamintește decizia KP conform căreia RCA poate relua comerțul cu diamante brute din „zonele conforme” stabilite conform condițiilor enumerate de KP; observă că KP intenționează să mențină Consiliul de Securitate, Comitetul și Grupul de experți al acestuia și MINUSCA informați privind deciziile sale și solicită președintelui Grupului de lucru KP pentru monitorizare să informeze periodic Comitetul cu privire la activitatea echipei de monitorizare KP pentru RCA, inclusiv privind orice decizii privind zonele desemnate ca „zone conforme” și deciziile privind comerțul cu stocuri de diamante brute ținute în RCA;

28. solicită o vigilență sporită din partea centrelor comerciale internaționale și a statelor din regiune pentru a sprijini eforturile autorităților RCA de a restabili comerțul legitim și de a beneficia

de resursele lor naturale; și felicită RCA pentru luarea unor măsuri speciale pentru sporirea trasabilității diamantelor din zonele conforme, astfel încât diamantele să nu fie folosite în beneficiul grupurilor armate sau să destabilizeze RCA;

29. recunoaște progresele realizate de KP în ceea ce privește stocurile de diamante și încurajează KP să faciliteze rezolvarea problemei, în cooperare cu autoritățile RCA și în consultare cu Grupul de experți;

Grupul de experți

30. își exprimă sprijinul deplin pentru Grupul de experți pentru Republica Centrafricană, înființat în temeiul paragrafului 59 din Rezoluția 2127 (2013);

31. decide să prelungească mandatul Grupului de experți până la 28 februarie 2019 și își exprimă intenția de a revizui mandatul și de a lua măsurile adecvate privind extinderea ulterioară până la cel târziu 31 ianuarie 2019 și solicită secretarului general să ia măsurile administrative necesare în cel mai scurt timp posibil pentru a sprijini acțiunea sa;

32. hotărăște că mandatul Grupului de experți include următoarele sarcini:

(a) asistă comitetul în îndeplinirea mandatului său specificat în prezenta rezoluție;

(b) strânge, examinează și analizează informațiile provenind de la state, organisme relevante ale Organizației Națiunilor Unite, organizații regionale și alte părți interesate cu privire la punerea în aplicare a măsurilor adoptate prin prezenta rezoluție, în special incidentele de nerespectare, inclusiv facilitarea, la cererea statelor membre, a asistenței pentru consolidarea capacităților;

(c) furnizează Consiliului de Securitate, după convorbiri cu Comitetul, un raport intermediar, până la 30 iulie 2018, și un raport final, până la 31 decembrie 2018, privind punerea în aplicare a măsurilor impuse prin paragrafele 54 și 55 din Rezoluția 2127 (2013) și paragrafele 30 și 32 din Rezoluția 2134 (2014), reînnoite prin paragrafele 1, 2, 9 și 16 ale prezentei rezoluții;

(d) transmite Comitetului actualizări privind progresele înregistrate, în special în situații de urgență, sau pe care Grupul le consideră necesare;

(e) asistă Comitetul în rafinarea și actualizarea informațiilor din lista persoanelor și entităților desemnate de Comitet în conformitate cu criteriile reînnoite prin paragrafele 20 și 21 de mai sus, inclusiv prin furnizarea de informații biometrice și informații suplimentare pentru expunerea publică a motivelor pentru listare;

(f) asistă Comitetul prin furnizarea de informații privind persoanele și entitățile care ar putea îndeplini criteriile de desemnare de la paragrafele 20 și 21 de mai sus, inclusiv prin raportarea acestor informații Comitetului, în momentul în care acestea devin disponibile, și includerea în rapoartele sale oficiale a numelor persoanelor potențial desemnate, a unor informații adecvate de identificare și informații relevante privind motivul pentru care persoana sau entitatea poate îndeplini criteriile de desemnare de la paragrafele 20 și 21 de mai sus;

(g) colectează, în cooperare cu MINUSCA, și raportează Comitetului actele de instigare la violență, în special pe bază etnică sau religioasă, care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA și identifică acei făptași;

(h) cooperează cu echipa de monitorizare KP pentru RCA pentru a sprijini reluarea exporturilor de diamante brute din RCA și raportează Comitetului dacă reluarea comerțului destabilizează RCA sau este în beneficiul grupurilor armate;

33. solicită Grupului de experți să coopereze în mod activ cu alte Paneluri sau Grupuri de experți înființate de Consiliul de

Securitate, care sunt relevante pentru punerea în aplicare a mandatului lor;

34. își exprimă îngrijorarea deosebită cu privire la rapoartele privind rețelele de trafic ilicit care continuă să finanțeze și să aprovizioneze grupurile armate din RCA și încurajează Grupul, în cursul îndeplinirii mandatului său, să acorde o atenție deosebită analizei acestor rețele;

35. solicită Grupului de experți să includă expertiza necesară în materie de gen, în conformitate cu paragraful 6 din Rezoluția 2242 (2015), și încurajează Grupul să integreze problema egalității de șanse între sexe în cadrul anchetelor și rapoartelor sale;

36. îndeamnă RCA, statele vecine și alte state membre ale ICGLR să coopereze la nivel regional pentru a investiga și combate rețelele criminale și grupurile armate implicate în exploatarea ilegală și contrabanda cu resurse naturale, inclusiv aur, diamante și braconajul și traficul de animale sălbatice;

37. îndeamnă toate părțile, precum și toate statele membre, precum și organizațiile internaționale, regionale și subregionale să asigure cooperarea cu Grupul de experți și siguranța membrilor săi;

38. îndeamnă, în continuare, toate statele membre și toate organismele relevante ale Organizației Națiunilor Unite să asigure accesul nestingherit, în special la persoane, documente și situri, pentru ca Grupul de experți să își poată îndeplini mandatul;

39. solicită Reprezentantului special al secretarului general pentru copii și conflicte armate și Reprezentantului special pentru violență sexuală în timpul conflictelor să continue să facă schimb de informații relevante cu Comitetul, în conformitate cu paragraful 7 din Rezoluția 1960 (2010) și paragraful 9 din Rezoluția 1998 (2011);

Raportarea și revizuirea

40. solicită tuturor statelor, în special celor din regiune și celor în care rezidă persoanele și entitățile desemnate, să pună în aplicare în mod activ măsurile cuprinse în prezenta rezoluție și să raporteze în mod regulat Comitetului cu privire la acțiunile întreprinse în vederea punerii în aplicare a măsurilor impuse prin paragrafele 54 și 55 din Rezoluția 2127 (2013) și paragrafele 30 și 32 din Rezoluția 2134 (2014), reînnoite prin paragrafele 1, 2, 9 și 16 din prezenta rezoluție;

41. solicită Comitetului, prin intermediul președintelui său, să prezinte Consiliului, cel puțin o dată pe an, un raport pe cale orală cu privire la stadiul lucrărilor generale ale Comitetului, inclusiv alături de Reprezentantul special al secretarului general pentru RCA privind situația din RCA, după caz, și încurajează președintele să organizeze periodic informări pentru toate statele membre interesate;

42. afirmă că va menține situația din RCA sub revizuire continuă și că va fi pregătit să revizuiască caracterul adecvat al măsurilor cuprinse în prezenta rezoluție, inclusiv consolidarea prin măsuri suplimentare, modificarea, suspendarea sau ridicarea măsurilor, după cum va fi necesar la anumite intervale de timp, având în vedere progresele realizate în stabilizarea țării și respectarea acestei rezoluții;

43. solicită, în acest sens, Secretariatului să furnizeze Consiliului de Securitate, în următoarele 6 luni, o evaluare a măsurilor privind embargoul asupra armelor, în funcție de progresele realizate de SSR, inclusiv de forțele FACA și de securitate internă, precum și de necesitățile acestora, pe baza opțiunii nr. 3 din scrisoarea secretarului general adresată președintelui Consiliului de Securitate la 10 iulie 2017;

44. hotărăște să rămână sesizat în mod activ cu problema.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

